

PROPRIETAR-DIRECTOR

AUGUSTIN POPA

Redacția și administrația
BLAJ, JUD. TÂRNAVA MICĂ

INSERATE

Cf. regulamentului de aplicare a tarifului comercial, categoria V.

Unirea

REDACTOR

DUMITRU NEDA

Foale înscrise în Registrul de
Publicații al Trib. Târnava-Mici
sub Nr. 2-1938.

ABONAMENTE

Pe un an . . . 500 Lei
Pe 6 luni . . . 280 Lei
Pentru străinătate 1000 Lei**Foale bisericescă-politică — Apare în fiecare Sâmbătă**

Maica iubirii

(ivo.) Rolul Preacuratei în răscumpărarea neamului omenesc și în economia grației este covârșitor. De aceea Sfinții Părinți nu șovăie să o numească deadreptul „împreună-răscumpărătoare” a noastră, întrecându-se să-i aducă laude și să o preaslăvească în rugăciuni minunate și cântări de frumuseță neasemănată. În ce privește scutul și ajutorul dat de Ea celor ce se află în primejdii și nevoi, credința neînșelătoare a întregii Biserici este că nimenea din ceie îi cer ajutorul nu iese dela Ea rușinat.

Așa se explică originea cultului marian, care caracterizează creștinismul adevărat, cult care i-a ridicat Mariei atâtea biserici, care i-a împodobit atâtea altare, cinstindu-o sub atâtea numiri variate. Și este nespuse de confortant pentru sufletul creștin necăjit și trudit, faptul că ajutorul Preacuratei se face cu atât mai simțit, cu cât năpasta e mai mare. Intervenția Ei în istoria ultimelor două veacuri e deosebit de vădită: Lourdes, Banneux, Fatima, sunt tot atâtea dovezi.

Războiul acesta crâncen cu grozăviile și cu distrugerile lui a ajuns să bată și la porțile Romei, amenințând Orașul Etern cu distrugere totală. Cele mai de seamă producții ale geniului omenesc, păzite cu atâtea gelozie în muzeele sale, precum și minunatele bazine romane, erau condamnate pieirii. Atâtea instituții, pe care Biserica le-a ridicat dealungul veacurilor, erau menite focului. Ca să evite catastrofa ireparabilă, Suveranul Pontif a făcut repetate apeluri la guvernele beligerante pentru cruțarea orașului Său. Și când a văzut că glasul său răsună în pustiu, a pus orașul sub scutul Preacuratei, cu numele „Madonna del Divino Amore”, așa cum era cinstită de italieni într'un sanctuar din apropierea Romei, de unde icoana ei făcătoare de minuni fusese adusă la Roma. Și peste orice așteptare, Preacurata a înlăturat primejdia dela Orașul Etern!

Rugăciuni de mulțumită s'au oficiat în biserica „Gesù”, unde e găzduită momentan icoana susamintită, cu foarte mare afluență de popor. La sfârșitul acestora, Dumineca trecută însuși Sfântul Părinte Pius XII a finit să mulțumească Reginei Cerului pentru că „împotriva oricărui așteptări omenești a scăpat Roma de cel mai mare prăpăd”, adresând apoi un cald cuvânt părintesc mulțimii credincioase, îndemnându-o să se încreadă tot mai mult în ajutorul Ei și să-i ceară o cât mai grabnică și cât mai dreaptă pace.

Nori grei s'au abatut și asupra țării noastre și furtuni și mai grele ne așteaptă. Să ne punem și noi sub protecția Sfintei Fecioare, rugându-o neîncetat să săvârșească și cu noi minunea: Să ne scape de toți dușmanii, pentru ca să fim — ca și în trecut — grădina Ei!

Martirii se pregătesc de jertfă

Așa încheie editorialul din 27 V. al „Unirii”, care ne înfățișează tineretul universitar adâncit în reculegerile sfințelor exerciții spirituale, cari s'au ținut la Blaj în zilele de 20-24 Mai a. c.

În fața vremurilor de furtunoase sbuciumări pe cari le trăește acest tineret ce se renaște la o strălucitoare lumină creștină — pe care civilizația de spoială i-a fost răpit-o — cine știe dacă nu va fi ales ca să fie pârga martiriului românesc?!

„Trăim vremuri apocaliptice” nu mai este o vorbă banală. Ea a devenit o realitate crudă pe care o simțim din plin.

Țări și continente s'au încheștat într'o luptă haotică de exterminare și prăpăd. Toată puterea creatoare a minții a fost scormonită; civilizația tuturor veacurilor — comprimată în minunate invenții tehnice, menite să aducă o epocă de aur și de progres! — a fost pusă, mișelește, cu o neîmpăcată ură, în slujba celor ce seucid.

Și cei ce-și adună ultimele puteri pentru a se distruge, dușmanii de moarte, în plină încheștare, totuși pare că se unesc: în a crește tineretul cât mai departe de linia credinței și a moralei creștine.

„Fă, Doamne Isuse, să vină împărăția Ta: în Universitate, în căminuri, în familii, și în întreaga Țară Românească”...

Răsună atât de frumos refrenul rugăciunii astriste, pe care micul mănunchiu de studenți o rostesc la picioarele lui Crist în fiecare seară, când se adună pentru meditație și binecuvântare Euharistică și pentru ca inima lor înflăcărată de iubirea lui Dumnezeu și a aproapelui să o proștearnă în fața altarului: izvor de nesfârșite grații cerești, fără a lua în considerare privirile cercetătoare și pline de mirare ale semidoctilor necredincioși.

Dornici de apostolaț, prin exemplu viu și o muncă dirijată înțelept, cei câțiva studenți cari au mai rămas în oraș, au adunat în jurul altarului divin întreg tineretul școlar, ca uniți prin credință, nădejde și dragoste să asalteze cerul cu rugăciuni fierbinți pentru Țara sfășiată.

Mai mult: au căutat pe toți studenții și pe toți soldații români uniți — răniți — cari se găsesc respirați în cele vre-o 12 spitale militare din Timișoara — ca permanent să țină legătură cu ei și ca să le dea cărți de hrană spirituală — îngrijindu-se, ca de sf. Rusalii să primească sfânta împărtășanie.

A avut dreptate înalta față bisericescă dela Blaj când a spus — cu ocazia s. exerciții — că unde ar fi azi Biserica și Țara, dacă aceasta trezire spirituală studnțească

ar fi început îndată după unirea politică a Românilor!?

Și în adevăr: ce fericită ar fi azi Țara și Neamul, dacă necesitățile ori mirajul vremurilor trecute n'ar fi atras până și o parte a preoției în lupte politice și pur naționale. Dacă ea ar fi rămas călăuză neprihănită a sufletelor ce caută izbăvire. Dacă ar fi venit cu un ceas mai de vreme: înfrățirea P. S. Suciului dela Oradea cu atâția mănători ai condeului din teritorul cedat. Și dacă însuflețirea Preoților dela Blaj, cu frumoasele lor lucrări puse în mâna tineretului, ar fi venit mai de timpuriu!

A face bine nici odată nu e târziu (deși „bis dat, qui cito dat”). Și acum se poate încă lucra temeinic țarina spirituală românească, pe care Lugojul catolic de odinioară, alături de prea modestele, dar cu atât mai harnicele albine lucrătoare dela Săbăoani și Hălăucești și cu admirabilul institut creștin „Presa Bună” dela Iași, a despărăjinit-o.

Vremurile tulburi, cari sdruncină întreaga noastră ființă, lipsa totală a prietenilor adevărați în care să ne încredem, mulțimea dușmanilor cari ne copleșesc și încercuesc, totul, conlucrează armonios la trezirea din simnolența narcotică în care ne-am complăcut.

Deșteptarea s'a făcut. În ciuda celor ce vreau să preschimbe tineretul în niște brute musculoase; în ciuda celor ce idolizează educația fizică și sportivă a tineretului școlar, ignorându-l pe cea morală și spirituală; în ciuda rolului de cenușereasă care se dă Religiei în școli, studenții aștrști — reînțorși dela s. exerciții — cu glas puternic, plini de credință, arzând de iubire, cu nefățărîtă smerenie, îngenunchiați se roagă:

Fă Doamne Isuse, să vină împărăția Ta în Universitate, în căminuri, în familie, în întreaga Țară Românească...

Nu este foc de paie însuflețirea de acum. Ci un început de roadă a sămânței curate, care a căzut într'un mediu prielnic!

De un an urmăresc zilnic frământările studentești. În fiecare zi priveam cu drag la cei ce se adăpau din Potirul vieții de veci. Admiram curăția celor ce se hrăneau cu Pâinea ingerilor: Euharistia, care naște și crește suflete feciorelnice: adevărate flori de crin... Și cum tot s. Euharistie a fost aceea, care în vremuri de cumplite prigoniri păgâne, a dat curajul morții de martir, și azi tot Ea va rămânea izvor neseecat al nebănuitei țării în fața atotputernicei fiare apocaliptice ce vrea să stăpânească pământul.

Tineretul universitar își oțelește sufletul. E gata de suferință și jertfă. Plin de elan și dăruire au ales martiriul pentru împlinirea mărețului ideal aștrist: *Hristos în Universități, familii și în întreaga Țară Românească!*
Prof. Filotea Dumbravă

„Discursul Suveranului Pontif”. In „Curentul” din 6 Iunie, d. Pamfil Șeicaru scrie un substanțial articol politic, pe marginea cuvântului rostit de Sfântul Părinte Plus XII în ziua de 2 Iunie c. Reținem juste aprecieri de mai jos, care nu pot rămâne necunoscute cititorilor „Unirii”.

„Cea mai înaltă autoritate spirituală și morală care există în lume, — așa începe d. Șeicaru — Papa, a pronunțat Vineri o cuvântare adresată colegiului cardinalilor. In această cuvântare, Sf. Părinte a arătat evoluția războiului spre forme din ce în ce mai crude, legile umanității socotite inviolabile au fost călcate cu brutalitate. Suveranul Pontif a insistat asupra atacurilor continui date de aviația anglo-americană împotriva împrejurimilor Orașului Etern...”

„Examinând situația tragică a Romei, Papa a declarat că a voit să creeze și să pună în serviciu o flotă pontificală pentru a veni în ajutorul celor nevoiași, dar că acest plan nu a reușit până acum, întrucât marile puteri maritime aflate în războiu au refuzat să-și dea asentimentul. Războiul născut într'un climat de pasiuni, de furii, de toate viciile și toți germeii răului care stăruiau în inima umanității, capătă forme de îndârjire sălbatecă, încât firesc este să ne întrebăm cum va mai fi o pace posibilă după o saturație de ură.

„Mărturisirea Suveranului Pontif, continuă articolul, are o mare importanță politică. Cetatea Vaticanului, prin acordul dela Latran, ratificat în Iunie 1929, este un stat suveran, recunoscut, deci creierea unei flote pontificale nu poate fi refuzată unui stat neutru, când o asemenea flotă nu se creia pentru a fi folosită ca mijloc de războiu, ci ca un mijloc de a reduce nenorocirile provocate de războiu. Papa are plenitudinea suveranității și nimeni nu ar putea contesta atitudinea de înaltă, de nobilă neutralitate păstrată de Suveranul Pontif. In tot timpul acestui războiu nu s'a observat decât o intristată conștiință umană, căutând să reducă din sălbăticia acestui războiu.

„Reprezentând spiritul împăciitor al creștinismului față de forțele demoniace ale

materialismului, Papa s'a găsit desarmat, mult mai lipsit de puteri decât Papa Leon care a izbutit să zgudue conștiința lui Atila și să-i oprească înaintarea spre Roma. Urmasul sfântului Petre a făcut apel care n'a aflat ecou în conștiința celor ce conduc destinele popoarelor, cuvintele umanitare nu deșteaptă în suflete nici o emoție, viața oamenilor nu are nimic sfânt, orașele, populații întregi pot fi nimicite, și în afară de oarecare spaimă, nici un strigăt de revoltă nu se aude. Popoarele suferă, suferă ca și când le este dat să ispășească renegarea lor umană. In această uscăciune a sensibilității umane, glasul celei mai înalte autorități spirituale și morale răsună în pustiu...”

Analizând apoi semnificația politică și umană a acestui refuz, d. Șeicaru ajunge la concluzia următoare: „Discursul Papei rezumă un moment dureros al spiritului uman, o gravă criză a sentimentului creștin”.

Reuniunile Mariane

Preacurata Fecioară Maria dela începutul creștinismului a fost cinstită cu deosebită venerațiune și implorată cu toată căldura de către creștini. Cu toate acestea, Reuniunile Mariane au luat ființă abia în veacul al XVI-lea, pe la 1563. Atunci au început în unele părți ale lumii creștine a se însoți creștinii în *Reuniuni zise Mariane*, pentru că s'au pus sub ocrotirea Preacuratei Vergure Maria.

Scopul lor este *desvoltarea sentimentului religios*, prin rugăciuni în comun către Prea Curata, și mai ales prin nizuința fiecărui membru de a *imita, de a urma viața Prea-sfintei Fecioare*.

Pe acele vremuri, omenimea a ajuns să fie bântuită de multe și mari rele. Mai ales trei boale s'au încuibat între oameni: goana după îmbogățiri pe orice cale, truda după libertate excesivă și desfacerea, ruperea, fărâmițarea vieții sociale. Păstorii de suflete conștienți de slujba lor, de acord cu credințioșii, au crezut că mijlocul cel mai sigur prin care pot îndrepta aceste rele sunt Reuniunile Mariane. In ele au aflat leacul care

poate vindeca boalele societății omenești, care să înlătore năravurile păcătoase ale lumii. Din acest gând au pornit Reuniunile Mariane.

Și în adevăr, mult bine s'a făcut prin Reuniunile Mariane. Cine ar putea enumăra multele daruri de cari s'au împărtășit membrilor lor, prin Preacurata Vergură Maria? Câți și câte au fost mântuiți de nefericiri temporale și de cele vecinice? Câți intristați și umiliți au aflat mângâiere și ajutor sub aripile de mamă ale Preacuratei? Multe inimi rătăcite și minți întunecate au fost încălzite și luminate de harul lui Dumnezeu prin protecția Preacuratei. Atâtea suflete bolnave s'au însănoșat, au întinerit, au început o viață nouă, o viață sfântă. Cine ar fi în stare să enumere ranele sufletești vindecate, lacrimile șterse, bucuriile aduse în sufletele membrilor Reuniunilor Mariane de către Patroana lor? Reuniunile Mariane au creiat chiar sfinți și sfinte, cari cu pilda luminoasă a vieții lor au îndemnat și îndeamnă și pe alții să ducă o viață sfântă, conformă cu viața Preacuratei Fecioare.

In adevăr în Reuniunile Mariane se află leacul pentru vindecarea năravurilor rele dintre oameni. Ele sunt mijlocul de îndreptare a rânduieilor nefericite din societatea omenească creștină.

Reuniunile Mariane au ca patroană pe Preacurata Fecioară Maria, după Dumnezeu cea mai puternică ajutorătoare a noastră. Au ca model de viață pe Preacurata, care a fost dintre noi, între noi, cu noi, dar plină de toate virtuțile.

Membrii Reuniunilor Mariane, căutând la Maica Domnului, la cea Preacurată, se învață suflătește și sunt îndemnați să o urmeze. Ca să nu fie singuri, să nu-și piardă curajul, se însoțesc la rugăciuni. Impreună se apropie de masa Domnului. Sunt frământați de aceleași gândiri, de a nizui cât mai mult spre desăvârșire.

Truda Reuniunilor Mariane este: ca pe copii să îi crească în frica Domnului, pe tineri și tinere să îi facă blânzi, supuși, să îi păstreze în curățanie, să le insuflă sinceritate. Toți aceștia să nizuiască a fi totdeauna mân-

FOIȚA „UNIRII”

Chemare sfântă

Datoria mamei de a trezi aspirația religioasă a copilului

(2)

Când copilul ajunge la vârsta curiozităților raționale se recere o muncă sporită. Mama va trece acum pe dinaintea ochilor lui, cele mai frumoase pagini din istoria sfântă, cuprinzând istoria lungii aspirații a patriarhilor, a regilor a profetilor, a întregului popor ales, după venirea Mântuitorului. Cea mai potrivită pentru orice formare creștină, pentru că ea conține în simboluri maiestose și realități emoționante, noțiunile cele mai bogate ale creațiunii, păcatului, pedepsei, a respectului datorit lui Dumnezeu, a Providenții. Nu se poate ceva mai potrivit pentru el, care așteaptă doar venirea lui Mesia, a lui Isus în prima împărtășanie, pentru care trebuie să se pregătească și după care să suspine. Ar fi așa de instructiv să i se povestească această istorie, să se adapteze inteligenții lui copilărești, și nu i-ar ieși din suflet, poate, până la vârsta adolescenței.

2. Catehismul, din cauza abstracțiilor, e mai greu, și de aceea cade în primul rând

în sarcina preotului. Totuși mama poate să-și învețe copilul să nu despartă teoria de practică, să trăiască ce crede și să iubească. Și apoi, acum e vârsta întrebărilor, între 7 și 10 ani. Pentru ce? te întreabă la fiecare pas. Oare mama nu va profita de încrederea ce o are copilul în dansa, ca în ființa cea mai superioară în ochii lui, aproape infalibilă, impecabilă, pentru a răspunde la toate aceste: pentru ce această nesupunere, minciună mă lasă trist și chinuit? Nenumărate ocazii pentru ca mama să înfățișeze copilului multe adevăruri, pe rând — bine înțeles — și la timp potrivit, după trebuințele spiritului și inimii lui.

Trebuința sprijinului: Copiii se simt slabi în fața lumii mari, după ce experimentează că lumea nu i ceva tocmai așa de bun, și că ea li se împotrivesc, de aceea doresc un Dumnezeu bun și puternic care să-i înarmeze în contra primejdiilor pe care le presimt vag. Aici rolul mamei, de a le arăta necesitatea, realitatea și acțiunea salutară a acestei puteri pe care ei o chiamă în ajutor: Dumnezeu.

Trebuința iertării: Copiii greșesc, și ei simt că un sărut al mamei nu-i o absolvire suficientă. Mama va profita de aceasta, pentru a-l face pe copil să vadă clar în conștiința lui, și prin aceasta pentru a-l pregăti de prima mărturisire. Ii va arăta că trebuie

să fie, că este cineva mai mare și mai bun ca ea, care singur poate declara: păcatele tale sunt iertate, și așa el va începe a cunoaște posibilitatea și condițiile iertării.

Trebuința dreptății: Instinctiv copilul nu admite nedreptatea, mai întâi în sentințele tribunalului zilnic din familie și apoi scandalizându-se văzând oameni răi în lume. Aștepta ca prin o lovitură a ființei divine, acest scandal să fie îndată curmat și ordinea divină să fie răsbunată. Mama îi va spune că acest instinct al lui nu se înșală, că Dumnezeu are veșnicia pentru dreptate, dacă timpul este pentru milă, și că fără îndoielă oamenii vor fi sancționați în cer, în purgator ori chiar în iad.

Trebuința iubirii: Pentru ce ai săi, frate, soră, tată, mamă și bunici, pe care el îi vede așa de vrednici de a fi iubiți, n'au tot ce doresc? Bunul Dumnezeu nu-i iubește oare? Trebuie să fie pentru suferințele noastre compunsații, pentru cererile de fericire, răspuns. Ocazie de a vorbi, aici, lung, despre viața viitoare, pentru a liniști pe acești micuți. Ce lucru sfânt ca prima revelație să vină dela mama, și ca aceste cunoștințe pe care li le vor da mamele despre Dumnezeu și despre destinația lor, să-i facă să dorească pe Dumnezeu și destinația aceasta nemuritoare. Veți putea ridica la înălțimea acestei chemări, mame române?!

dria și bucuria părinților. Reuniunile Mariane trebuie să le instrueze pe femei a fi gospodine conștiente și mame brave. Bărbații să fie toți cinstiți, tătâni vrednici, cari să nu cunoască altă plăcere mai dulce decât a fi între ai săi, a-i ocroti cu înțelepciune, a-i crește cu vorba și pilda sa pentru Dumnezeu, pentru Țară și pentru Ceriu. Acesta este scopul prim și ultim al Reuniunilor Mariane. Numai lucrând așa pot aștepta darul și binecuvântarea lui Dumnezeu, ocrotirea Preacuratei Fecioare și pot vedea rezultatul trudei lor.

Mai marii Bisericii au aprobat înființarea Reuniunilor Mariane. Papa Leon XIII în Encl. Sa „Nihil adeo“ din 8. I. 1886 zice despre Reuniunile Mariane că „sunt școala cea mai bună pentru deprinderea blândeții și cel mai sigur mijloc pentru păstrarea curăției“. Indeamnă poporul creștin să se organizeze în astfel de asociații: „Să se strângă bărbații, ca mai ușor să poată sta contra puhoiului răutăților moderne. Să-și dea mâna femeile, ca mai cu râvnă să-și împlinească marea și greaua chemare de soții și mame. Să se însofească în Reun. Mariane soți mai mulți, ca prin organizare, învățătură să se formeze luptători creștini în contra relelor morale, sociale, economice și chiar politice ale zilelor rele în cari trăim“.

Natural că Maimarii Bisericii s'au îngrijit nu numai să sfătuiască organizarea Reun. Mariane, ci să dea și îndrumări cum să se organizeze și cum să se conducă.

Primul lucru, care se recere când vrei să organizezi o Reuniune Mariană, este gândul curat. Nu pentru a fi laudat. Nici pentru profit material. Cu atât mai ales nu pentru distincții. Prosperarea creștinismului și o viață spirituală mai înaltă trebuie să fie idealul.

Al doilea lucru: să ne cunoaștem puterile. Să ne cercetăm dacă în adevăr avem cu cine, cu ce organiza Reun. Mar.? Dacă o vom organiza, avea-vom puteri cu cari să o păstrăm, să o facem să se desvolte, să activeze?

Al treilea lucru de care să ne dăm seama: dacă avem voință tare, stăruință, ca Reun. Mar. înființată să o ținem, să o ducem din biruință în biruință, din succes în succes,

să o facem conștientă, plină de viață și folositoare.

Fiecare Reun. Mar. trebuie să fie, pentru comunitatea unde este, ceea ce este ploaia pentru pământ, spre folosul tuturor, cum zicea la 1881 un Episcop la congresul Reun. Mar. din Elveția.

Nici decum nu este permis ca prin Reun. Mar. să se facă deosebire, desbinare între credincioși, bisericuțe în parohii. Cu atât mai ales nu e permis să constate credincioșii că păstorul lor are bunăvoință mai mare, afecțiune chiar față de cei înscriși, iar față de cei neînscriși mai puțină atenție, eventual chiar mânie.

Înțeleptul mitropolit al Blajului Dr. Victor Mihaly, deși foarte conștient de rostul și folosul Reun. Mariane, de câte ori i se cerea aprobarea statutelor pentru Reun. Mar. se arăta contrar aprobării, până se convingea despre gândul celei ce voia să organizeze și dacă are putere, tărie să facă o Reun. Mar. viabilă.

Iuliu Căpâlneanu
protopop

Știri mărunte

Oaspe ilustru. De câteva zile se află la Blaj Preasf. Dr. Ioan Suciu, episcop coadjutor la Oradea. Ilustrul oaspe va petrece dincoace de dealul Felea-cului vreme de o lună de zile.

Pelerinaj la Prislop. Anul acesta pelerinajul de primăvară la mănăstirea Prislopului din Țara Hațegului nu s'a ținut în prima Duminică după ziua Sf. Ioan Teologul, ca până acum, ci în Duminică Sfinților Părinți dela Nicea 28 Maiu). A luat parte și așa un număr destul de frumos de credincioși. S'au înregistrat multe spovedanii și cuminecări. În fruntea pelerinilor a fost însuși Preasf. Dr. Ioan Bălan, episcopul eparhiot, care a slujit o sf. liturghie arhierască. Pentru reușita acestui pelerinaj a ostenit îndeosebi Preacuv. Augustin Pop dela Obreja, viceprovincialul Ordinului Basiltan din România.

Reculegeri sufletești. Credincioșii păr. Virgil Nicoară — după o zi de reculegere sufletească în care a ostenit cu cuvântul Domnului păr. Dr. Simion Crișanu — și după ce mulți s'au împăcat cu Dumnezeu în sf. Taine, s'au consacrat, Du-

minecă, 11 Iunie, Preacuratei Fecioare, ca să-i păzească de focul cumplit al războiului și le aducă pacea și dreptatea. — Lăudat fie Domnul!

Locale. Mâne, Dumineca a doua după Rusalii, va predica în catedrală păr. Dr. Liviu Pandrea, duhovnicul Seminarului teologic, iar Sâmbăta viitoare, de praznicul Nașterii Sf. Ion Botezătorul, va predica păr. Ioan Popa, prof. de religie.

— Dumineca trecută s'a făcut inaugurarea Cantinei Funcționarilor publici și a evacuațiilor aflători în Blaj. Inaugurarea s'a făcut printr'o slăntă sfeștanie slujită în sobor de preoți de I. P. S. Valeriu Traian, fiind de față lume aleasă din loc, și străini (dna Veturia Goga, ziaristul Alex. Hodoșiu ș. a.) Înălțuirea aceasta laudă grija înțelegătoare a d. prefect jud. Dr. Iosif Pop.

Monedă nouă. Monitorul Oficial din 10 Iunie c., a publicat un decret, în sensul căruia Ministerul Finanțelor este autorizat să bată și să pună în circulație, prin monetăria Națională, monete de 500 Lei, valoare nominală, din aliaj de argint. Diametrul monedei este de 32 mm., iar greutatea 12 grame. Pe o față (avers) are gravată eligia Maj. Sale Regelui Mihai I, pe alta (revers) stema mare a Țării.

Mulțumită publică. În numele parohiei Clunga aduc prin aceasta mulțumită publică familiei ing. Pamfil Ranca, fiu al comunei, evacuat din Cernăuți, pentru suma de 50.000 Lei donată bisericii cu scopul de a se confecționa ornate bisericesti. Să le răsplătească Dumnezeu. — Pr. Virgil Nicoară, paroh.

† Gheorghe Todea, tată alor 16 copii, între cari și păr. Alexandru Todea dela Blaj, colaboratorul nostru, căruia îi transmitem și pe această cale condoleanțele noastre, a trecut la cele veșnice în prima Vinere din luna Iunie c., după ce s'a împărțit cu sfințele Taine, în Teleac, județul Mureș, teritoriul cedat Ungariei, în al 70-lea an al vieții. — Odihnească în pace!

† Silviu Puiu Moldovanu, fiul păr. Victor Moldovanu din Veza, s'a stins din viață în ziua de 11 Iunie c., în anul 10 al fragedei sale vieți, ca elev de cl. II primară. — Să-i fie somnul lin și îngerii pe-aproape!

Telefonul „Unirii“

I. Sodor Pricaz. Am primit 1000 lei, din cari 300 lei pe 1943 iar restul pe 1944-45.

Confirmăm primirea abonamentului pe 1944: Oficiul parohiei Totești, A. Grozescu Rupeș, G. Rancea Luduș, I. Georgescu Săcădate (complectare 200 lei), C. Popescu Calarași, I. Tarța Cugir (complectare 300 lei), Oficiul parohial Comoriște (complectare 220 lei).

Pentru evitarea unor greșeli ce ar putea împiedeca cele mai bune rezultate în educația religioasă a copilului, voiu da în continuarea articolului câteva reguli practice pentru mame.

1. Mama, pentru a-și păstra autoritatea, va vorbi despre toate aceste lucruri cu un aier foarte serios și cu cea mai mare francheță. Niciodată ea nu va confunda accesoriul cu principalul, fantezia poetică cu istoria, poveștile cu credința. Dacă de ex. va vorbi copilului despre darurile lui „Moș Nicolae“, despre „Moș Crăciun“, — nu-i oprit aceasta, cu condiția ca jocul să nu se prelungească prea mult — să se facă cu un oarecare suris și cu un ton care să-ți permită a reveni mai târziu, când spre 6-7 ani, spiritul critic va voi să separe farmecul legendei de sâmburele adevărului.

2. Mama nu are voie să improvizeze o teologie falsă, numai și numai pentru a da un răspuns satisfăcător întrebării copilului. Poate ar vedea-o și el repede, și ar spune: „Mamă pentru ce inventezi?“, ca să nu spună „pentru ce minți?“ Pentru ce n'ai recunoaște cu smerenie: „Micul meu, tu mă întrebi prea mult... Eu nu știu mai mult... Aceasta va fi marea noastră fericire în cer, de a ști acolo toate. Bunul Dumnezeu vrea ca noi s'o așteptăm cu nădejde, lăsându-ne în timp ce o așteptăm, să ghicim mai multe lucruri. Eu

știu atâta că în planurile lui Dumnezeu totul este mai frumos, mai dulce, decât tot ce ne putem noi închipui“...

În felul acesta, punând zid de apărare împotriva multor greșeli, vom face pe copil să înțeleagă sensul misterului, cel mai mișcător refugiu al credinței, mai ales pentru epoca noastră sceptică, batjocoritoare și prea pozitivă. Va fi foarte folositor ca mama să-și convingă copilul că sunt adevăruri ce nu pot fi atinse cu degetul, pentru măreția lor, și că nu-i nici o rușine a recunoaște aceasta. Nelăsând însă nici o clipă să se creadă că înapoia acestor adevăruri necunoscute s'ar ascunde frica, groaza, ci iubirea, iubirea nemăsurată, care a creat totul, a ieriat și a răscumpărat tot.

3. Simțul religios, odată trezit, trebuie cultivat în continuare și nutrit prin diferite exerciții de pietate. În această privință unii propun numai un spirit anume religios, care constă în o continuă atenție îndreptată către Dumnezeu tatăl nostru, pietatea de tot simplă, cre consistă în sentimente, în rezoluții, în acte de credință, de speranță, de iubire, în prezența continuu obținută sau căutată a bunului Dumnezeu, un elan ce să nu fie cuprins în cadre, ce nu poate fi zăgăzuit nici odată. Totuși pentru aceasta vârstă a copilăriei, despre care vorbim, așa de mobilă și de săltăreață, e mai mare nevoie decât pen-

tru altele de anumite exerciții de și practici precise, de regulamente determinate, de semne exterioare, ca de niște chemări venite din afară, pietății lăuntrice.

Se va avea multă grijă pentru a evita greșala așa de comună, care împarte viața în două, una ce aparține lui Dumnezeu, cea din timpul exercițiilor, și cealaltă altuia, cea dintre practicile religioase. Nu este îngăduit nici un minut în care unirea cu Dumnezeu să înceteze total. În fiecare clipă, chiar în timpul ocupațiilor celor mai profane și al jocului, creștinul veritabil trebuie să poată răspunde la apelul: „Fiul meu, dă-mi inima ta! — Iată-o Doamne!“

4. Copilul nu va simți necesitatea rugăciunii, mai ales a rugăciunii în comun, dacă nu-l vei face să-și înceapă ucenicia acasă, sau dacă mama se va mulțumi să-l întrebe nepăsătoare, la lungi intervale, despre modul cu care s'a rugat. Valorează prea puțin din punct de vedere educativ, și rugăciunea în familie și cea dela liturgia de Dumineca și din sărbători, la care copilul nu asistă alături de ai săi. Pentru exemplu, gândiți-vă la doi copii, unul: eu am fost la biserică cu bona, al doilea: eu am fost cu mama. În cazul întâiu e vorba de un act fără însemnătate deosebită, de care mama se dispensează, care nu-i bun, poate, decât pentru cei mici. Pe când în cazul al doilea, din

Ing. E. Paul Petroșeni. Am primit 1000 Lei în contul abonamentului pe anul curent. Vă mulțumim pentru suprasolvire.

Col. E. Crișan Turda. Primit 500 lei, din cari 300 lei pe 1943 iar 200 lei pe 1944.

A. Bălibanu, Călan. Aveți datorie 500 lei, abonamentul pe 1944. La Timișoara se trimite, și vă trimitem și Dvoastre.

Dr. I. Pinte, Luduș. Am trimis gazeta noilor abonați. Vă rugăm primiți călduroase mulțumite pentru interesul deosebit ce ne arătați.

Gh. Nicoară Războieni-Cetate. Suma de 1000 lei am primit-o. Vă rugăm primiți călduroase mulțumite.

Mitropolia Română Unită — Blaj

Nr. 2845—1944

Catedre vacante

În conformitate cu art. 12 din legea asupra raporturilor dintre Școlile confesionale române și Ministerul Culturii Naționale, se publică vacante următoarele catedre dela școlile secundare române unite de băieți și fete din Blaj:

I. Liceul de băieți „Sf. Vasile cel Mare“:
1. L. Latină-Elină, 2. L. Franceză, 3. L. Germană, 4. L. Italiană, 5. L. Italiană, 6. Geografie, 7. Matematici, 8. Fizico-chimice, 9. Fizico-chimice, 10. Muzică.

II. Liceul de fete „Sf. Ecaterina“: 1. L. Latină, 2. L. Latină-Elină, 3. L. Franceză, 4. L. Italiană, 5. Matematici, 6. Caligrafie-Desen.

III. Școala Normală de băieți: 1. L. Română, 2. L. Italiană, 3. L. Franceză, 4. Istorie, 5. Șt. Agricole, 6. Medicină și Igienă.

IV. Școala Normală de fete „Dr. V. Suciu“:
1. Religia gr. cat., 2. L. Română, 3. L. Română-Latină, 4. Pedagogie II, 5. L. Italiană, 6. Matematici, 7. Șt. Agricole, 8. Muzică, 9. Țesut, 10. Medicină și Igienă.

V. Liceul Comercial de băieți: 1. L. și corespondența germană I, 2. L. și corespondența germană II, 3. L. și corespondența Italiană, 4. Șt. Comerciale II, 5. Șt. Comerciale III, 6. Mărfuri cu Șt. Naturale, 7. Juridico-economice, 8. Matematici, 9. Muzică-Ed. Fizică, 10. Medicină-Igienă.

VI. Liceul Comercial de fete „Regina Păcii“: 1. Religia gr. cat., 2. L. și corespon-

dență, e vorbă de ue adevărat act de evlavie, pentru care mama nu caută înlocuitor sau înlocuitoare, și care trebuie socotit important și mântuitor, fiindcă mama se interesează de el totdeauna, chiar și peste vacanță. Nici o relaxare, nici o obseală, nici o întrerupere în pietatea mamei, nu va scăpa privirii agere a micilor observatori ce sunt copiii. Dimpotrivă, fidelitatea mamei la primirea sf. taine, la practicarea unor devoțiuni — și e necesar ca mama să aibă o devoțiune, către sf. Fecioară, către P. Sf. Inimă, către sf. Tereza etc. — această fidelitate va fi cea mai bună garanță și a fidelității copiilor.

Vom avea grijă să nu ne preocupăm mai mult de litera decât de spiritul devoțiunilor. Așa, în loc să-i întrebăm: ai recitat tot?, întrebăm: ai recitat bine rugăciunile? Vom evita evlavia rutinară, care în curând devine o sarcină.

Așa, mamelor, nu veți clădi pe nisip ci pe piatră tare, și chiar în ceasul crizelor credinții, conștiinții, patimilor, copiii voștri vor fi pregătiți, spre a le infrunta.

Luați deci aminte, mame creștine și române!..

(Sfârșit)

Prof. Ioan Popa

dență franceză I, 3. L. și corespondența franceză II, 4. L. și corespondența germană, 5. Istorie, 6. Șt. Comerciale, 7. Șt. Comerciale, 8. Șt. Comerciale, 9. Mărfuri cu Șt. Naturale, 10. Matematici, 11. Juridico-economice, 12. Medicină-Igienă.

VII. Școala tehnică-industrială „Sf. Iosif“:
1. Matematici, 2. Cunoștințe tehnice, 3. Patru catedre lăcătușerie, 4. Igienă și consultații medicale.

VIII. Școala Urbană de gospodărie gr. I:
1. Catedra de parte literară, 2. Catedra II de maestră de bucătărie, 3. Catedra de ajut. de maestră de spălat-călcat, 4. Catedra de maestră de menaj, 5. Catedra de ajut. de maestră de Țesut, 6. Catedra de ajut. de maestră de ornamentație.

Cererile pentru catedrele de mai sus, însoțite de acte (extrasul de naștere și de botez, certificat de studii, numiri anterioare și de serviciu) se vor înainta Mitropoliei Române Unite din Blaj, până la data de 15 Iulie 1944, vor arăta și situația actuală în care se află.

Pentru a putea fi numiți profesori sau maestri cu titlu provizoriu, candidații trebuie să întrunească, potrivit art. 10 din legea specială menționată, pe lângă condițiunile prevăzute în legea învățământului secundar, și următoarele condiții: a) să fie de religie română-unită, b) profesorii bărbați, cu excepția maștrilor, să fie absolvenți de Teologie, sau cel puțin studenți în Teologie. Profesorii titulari definitivi la școlile de băieți din Blaj, nu pot fi decât preoți hirotoniți.

Blaj, din ședința consistorială ținută la 10 Iunie 1944.

Dr. Valeriu Train Frențiu

Episcop de Oradea
Administrator Apostolic al Arhidiecezei de Alba-Iulia și Făgăraș

Spre știre

Se face cunoscut că mulți portari și administratori de case părăsesc serviciul de îndată ce se anunță prealarmarea, lăsând în părăsire locuințele ce au în grije.

Pentru stăvilirea acestei stări de lucruri, în viitor se va controla de către organele A. P. pe timpul prealarmei și alarmei dacă acești portari și paznici sunt la posturile lor și se vor încheia procese-verbale de trimitere în judecată, celor absenți.

Comandantul Subzonei A. P. Târnava-Mică
Căpitan AUREL COSMA

Înștiințare

asupra noului semnal de prealarmare prin sirene

Se aduce la cunoștința populației din orașul Blaj, că în viitor prevestirea unui atac aerian se va face în afară de semnalul întrebuintat până în prezent pentru „ALARMA“ și printr'un alt semnal de „PREALARMA“.

Semnalul de alarmă rămâne același.

Semnalul de prealarmă se va da tot cu sirenele actuale și el va consta din două serii din trei tonuri înalte de o durată de câte 15 secunde, emise la interval de un minut o serie de cealaltă.

Semnalul de prealarmă va însemna că ne putem aștepta la un atac aerian care ar urma să se producă în circa 40 minute.

La auzul acestui semnal se vor lua toate măsurile de precauțiune și anume:

— Săliile de spectacol și localurile de consumație se vor evacua;

— Persoanele aflate în magazine, în special cele din centrele de mare aglomerare, se vor îndrepta spre casele lor sau spre adăposturi;

— În fabrici și industrii se vor lua măsuri de precauție tehnică;

— Toate persoanele încadrate în organizațiile de A. P. se vor îndrepta către locurile de adunare;

— Autovehiculele de serviciu se vor îndrepta către locurile ce le-au fost fixate de organele A. P.;

— Publicul se va îndrepta spre locuințe;

— În gospodării se vor umple butoalele sau băile

cu apă și se vor lua măsurile de precauțiune pentru stingerea focurilor, închiderea apei și a gazului, etc.

După „prealarmă“ va urma „alarmă“.

Totuși, nu este exclus ca unui semnal de prealarmă să nu i urmeze o alarmă propriu zisă, în caz că se va suna, prin sirene, încetarea alarmei, prin sunete lungi neîntrerupte; în acest caz pericolul aerian a trecut și viața normală își poate relua cursul.

Se recomandă în mod insistent publicului, ca la auzul semnalului de prealarmă să se ia toate măsurile de precauțiune, astfel ca o eventuală alarmă să găsească toată lumea pregătită.

Comandantul Subzonei A. P. Târnava-Mică
Căpitan A. COSMA

Episcopia Română Unită Oradea-Beiuș

Nr. 509

Catedre vacante

În conformitate cu art. 12 din legea asupra raporturilor dintre școlile confesionale române și Ministerul Culturii Naționale, se publică vacante următoarele catedre dela școlile secundare eparhiale din Beiuș:

I. Liceul greco-catolic român de băieți:

1. L. Română	Nr. 3	5. L. italiană	Nr. 8
2. L. Latină	Nr. 4	6. Istoria	Nr. 9
3. L. Franceză	Nr. 6	7. Filosofie-Drept	Nr. 11
4. L. Italiană	Nr. 8	8. Matematică-Fizică	Nr. 13

II. Liceul greco-catolic român de fete:

1. Religie	Nr. 1	4. L. germană	Nr. 7
2. L. latină	Nr. 4	5. Filosofie-Drept	Nr. 11
3. L. franceză	Nr. 6	6. Desen-Caligrafie	Nr. 15

Cererile pentru aceste catedre, însoțite de acte (extrasul de naștere și botez, de căsătorie, certificatul de studii, numiri anterioare și de serviciu), se vor înainta Episcopiei Române Unite de Oradea-Beiuș, până la data de 15 Iulie a. c.

Pentru a fi numiți profesori, sau maestri cu titlu provizoriu, candidații trebuie să îndeplinească, potrivit art. 10 din legea învățământului secundar, următoarele condițiuni:

a) Să fie de religie greco-cat. (română unită);

b) Profesorii bărbați, cu excepția maștrilor, să fie absolvenți de teologie, sau cel puțin studenți în teologie.

Profesori titulari definitivi la liceul de băieți din Beiuș nu pot fi decât preoți hirotoniți.

1944, Iunie 10.

p. Episcop

C. Tămălanu

Vicar gen

FRIDERIC HÖNIG

ARAD STRADA BARIȚIU 10-21

„Inreg. F. S. 34/1931 Arad“ cf. dispozițiunilor în vigoare

Cea mai veche și mai mare turnătorie de clopote din România.

Fondată
la anul 1840

La comandă fabrică clopote de orice mărime din cel mai curat bronz pentru clopote, pe lângă garanță mare și cu prefixarea precisă a tonurilor. Invenție proprie licențiate Rechizite și s-aune de fier pentru clopote. Motoare electrice pentru clopotit. — Telefon 376.

